Voynitski (Tirat)

Oyunun Adı: Vanya Dayı
Yazar: Anton Çehov
Çeviren: Ataol Behramoğlu

VOYNITSKI – Ne hadi canımı! Duşuñuñ bir kere, ne kadar bahtlı bir adam! Hadi babası sıradan bir zangoç olan kuçuk bir çömezin bilginler arasına katılmasını, kurşuler elde edişini, asaletmaab oluşunu ve bir senatör kızıyla evli bulunuşunu bir yana bırakalım, diyelim ki önemi yok bunların. Fakat bir de şuna bakın: Adam sanattan hiçbir şey anlamadığı halde, tam yirmi beş yıl sanat üzerine yazıp çiziyor. Tam yirmi beş yıl sanatta gerçekçilik, sanatsal tasarı ve daha bir yığın saçma sapan şey üzerine başkalarının görüşlerini geveleyip duruyor. Adam tam yirmi beş yıl akıllılarca zaten çok önceden bilinen, ahmaklarınsa ilgisini çekmeyen konular üzerine yazıp çiziyor; yani kısaca söylemek gerekirse, tam yirmi beş yıl havanda su dövüyor. Ve buţuñ bunlara karşılık ne kadar buÿuk başarı! Ne buÿuk bir uñ! Fakat, nasıl kazanabiliyor bu başarıyı? Niçin? Ne hakla?

Evet, kıskanıyorum! Ya kadınlar konusunda elde ettiği başarılar! Hiçbir Don Juan, böylesine tam bir başarı kazanamamıştır! İlk karısı, yani benim kız kardeşim güzel, tatlı bir yaratıktı. Şu mavi gök kadar aydınlık ve duruydu. Hayranlarının sayısı profesöruñ öğrencilerinden daha çok olan bu soylu, yüce ruhlu kız öylesine âşık oldu ki ona; ancak melekler arasında böyle bir sevgiden söz edilebilir. Annem, onun kaynanası, hala kutsal bir korku duyuyor bu adamın karşısında, hala tapıyor ona. İkinci karısını siz de gördüñüz. Böylesine güzel, böylesine akıllı bir kadın, gençliğini, güzelliğini, özgurluğuñu¨ parlaklığını yaşlı bir adama verdi. Niçin? Neden? Bilseniz ne yetenekli bir insan, bir artist! Şaşılacak kadar güzel piyano çalıyor!